

NOTA

Tots els que vulgan rebre's Setmanari de L' IGNORANCIA p' es corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 "
Un any..... 2'60 "
Números atrassats..... 0'10 "

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85
(1 any..... 3'25
Dins España... (3 mesos.... 1'00
(1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

NOVIHIS PER FORSA.

Ja qu' estâm dins sa Corema no vendrà malament una mica de sermó, més si es un sermó d' aquells que sòls se pòden fè demunt L' IGNORANCIA.

Qualsevol qu' haja observat una mica ses costums mallorquines dins ses families mateixes, de segú que tendra ses oreyes plenes de lo que jò me propòs criticà.

Un d' els actes més importants de sa vida d' una dòna, y tal vegada es més principal, després de neixe, es el casà. Aquest pas que tart ó prest totes donan, ménos ses que per desgracia ó per sort de s' humanitat quedan per ties, sòl está plè d' idees errades y preocupacions. Quant un casament surt a s' enrevés de lo que un se pensa, no hey ha més que tòrsa es còll a s' argolla y encomenarsè a Deu, per sa senzilla raho de que no es pòt tornà arrera, no per falta de ganes d' els noranta nou per cent, sinó perque sa lley inflexible heu mana.

¿Per què, pues, no s' hi ha d' anà amb més seña y amb ménos precipitació de lo que generalment s' hi va? Es casament es un sacrament, y es qui l' erra per culpa sèua, el profana. Però deixant ses teories a una part, anèm a sa pràctica, a n' els casos reals, entrèm dins sa familia y amb més claretat se podrà veure sa causa y es motiu perque molts s' equivocan.

Una pòbre atlòta plena de temor y respecte a sa mare quant arriba a n' aquesta edat en que ses ilusions li vòlan del còr a n' es pensament y des pensament a n' el còr, no gòsa may alsà els uys per demostrà tal vegada una passió santificada per llàgrimes amagades y per sospirs mal reclusos dins sa sèua ànima. Vé s' hòra en que sa mare li parla d' un jove, ó dit milló, vé s' hora en qu' un jove parla a sa mare, y plena de bona fè, quant no de segona intenció, sa mare parla a sa fiya y al cap d' uns quants dies sentiu corre per dins la vila ó per dins la Ciutat veus còm aquestes: «En

Fulano de Tal ha demanat ó festetja a na Fulaneta de ca l' seño Tal ó Qual.» Fins aquí no hey ha res de particulá per totes ses persones que no coneixen bé els novihis. Però si amb interès y curiositat profundisau aquell fet, més de tres vegades vos trobaren amb una persona que coneix bé a sa novia y que vos dirà tal vegada lo siguent: «¡Pòbre atlòta! ¡De quina manera l' han duyta a n' es martiri!» Aquesta queixa basta per descorre es vèl a un mistèri que pòchs coneixen bé y molts senten. Aquella atlòta no estima a aquell jove. Aquella atlòta pateix y patirà tal vegada fins a la mòrt aquesta tristó no compensada amb cap bé de la vida.

Y molta gent preguntarà: ¿y perque no l' estima? ¿no es rich? ¿no té carrera? ¿no es un seño que la farà lluhí a qualsevòl banda? ¿no l' estima ell a ella? ¿que més vòl? y per l' estil anirán amollant enfilays de bones qualitats y fins el compararan a un àngel ó a un emperadò, encara que sia un gat carregat de vicis, tot perque té dinés. Axò es una idea equivocada.

Altres gent dirà qu' aquest casament està ben pensat perqu' ell la se mereix y ella el se mereix a ell; y llavò molts trobarán que perqu' ella es de casa de seño ell heu ha d' essè també per forsa; perqu' ella es fina, per forsa heu ha de essè ell; perqu' ella es pubila ell ha de teñi per forsa carrera, y la traclarán de beneyta si no l' vòl axí y amb aquestes condicions, y fins n' hi haurà que trobarán que tant si vòl còm si no vòl l' hey han fè casà *perqu' els pares saben més* lo qu' els convé a n' es fiys qu' ells mateixos. Axò son un enfilay de preocupacions.

Tot axò pues m' he proposat criticà y demunt aquest punt fitblaré ses verdencades are y sempre, aquí y a fòra Mallorca.

En primé lloch posèm els pèus plans perqu' aquest assumto es molt llenegadis y no l' pòden tocá per cèrts punts perque pica més qu' ortigues.

No parlám ni mos referim a gent que no tenga vergoña, ni honradès, ni reli-

gió; sinó sòls de lo que passa entre gent honrada y creyent, ó qu' al ménos pareix qu' heu es; y posèm tan sòls un cas (es més usual) de qu' una bona atlòta no vulga a un jove per casà y que sa mare l' hey fassi casa *per forsa* posant tots els mèdis bons y dolents per tòrsa sa sèua voluntat.

En aquest cas, ¿quin dret té una mare a forsa sa voluntat d' una fiya? ¿Quin dever té sa fiya d' obehí sa mare? ¿quina responsabilitat no contrèu devant Deu tant ana còm s' altre?

Es ben veritat que res hey ha en el mon comparable a s' amor de mare; però encara que sempre s' hauria de podè di axò, es molt trist havè de confessà que no totes el tenen a n' aquest amor tan ordenat y amb so grau que deurian. Moltes mares hey ha que estiman, però moltes son ses que no estiman segons sa lley de Deu. Unes per ignorancia, altres per massa flòries y abandonades, altres per massa ecsigents, altres per preocupació, altres per desengaños, altres perque duan sa bena de s' interès, bena d' òr que tot heu du de cantell y a mal vialge, no tenen s' amor a sa sèua fiya axí còm l' haurian de tení. ¡Quantes en corren de mares qu' es podrian di *maregasses*, sòls per aquest motiu!

Jò supòs que tota mare òbra de bona fè. No heu nech. ¿Però axò vòl di que tengan dret a imposà sa sèua opinió demunt sa fiya? No, y cent vegades no. Una mare quant es axí còm ha d' essè, pòt y té dret, y no sòls dret, sinó dever d' aconseyá, d' avisá, de prevení per mèdi de consideracions, de demaná, de derramà llàgrimes però may d' imposarsè per forsa. Sòls en un cas se pòt imposà, y aquest es quant sa fiya vulga obrá malament y quantre raho y en còses en que perilla sa sèua honradès ó es sèu nòm ó falti evidentement a sa lley de Deu. Però fòra d' aquests casos, ningú, absolutament ningú, se pòt imposà per forsa.

¿Y axò per què?

Aquesta pregunta es s' única que molts no fan. Si una mare fós infalible ó profeta podria molt bé obligá a cumplí a

PUNTS DE VENTA Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert, Pas d' er Quint, núm. 19.
Can Rotger, Cadena de Cort núm. 11.
Can Pèp Tous, Plassa de Cort, núm. 14.
Can Planells, Sindicat, 59.

una fiya els séus manaments en aquesta qüestió, perque llavors vejent lo qu'ha de succehir manaria amb rahó y consciència y sobre fets coneguts. ¿Però bey ha cap mare que sia infalible? ¿Hey pòt havè cap mare que sia profeta? No.

Luego treguem conseqüències: si ningú sap lo qu'ha de vení, si tothòm ignòra si els fets innocents d'avuy seràn causa y motiu de males òbres y fins de delictes à l'ondemà, ¿quin fonament tenen ses mares per obligà à ses fieses à fé una còsa que ningú sap ses conseqüències bones y dolentes que pòt dú? Generalment parlant, una mare pòt coneixe es resultat d'un casament milló qu'una fiya, però no sempre.

(Acabarà.)

BEL.

CUARTILLA GLOSADA AMB DÉCIMES

PER VARIOS AMICHS GLOSADÓS NATURALS.

(ACABAMENT.)

VII.

Moltes de castes de mals
Té Deu per enviamós,
Sense escluhí ni senós
Ni pòbres ni menestrals
Tots en neixen som mortals
Y trabays hem de patí
Y per axò sentim dí
En tant en quant y sovint
De tant qu'estava patint
Un hòmo se va morí.

Un se queixa per un grà,
S'altre se queixa d'els uys,
Un se queixa d'els perjuys
Que Deu li sòl envia.
Un altre se sòl queixa
Perque sa còsa no diu;
Un qu'anava molt còp-piu
D'una llarga malaltia
Se queixava s'altre dí
Perque tenia motiu.

Des qu'Adam desobeí
Faltant à s'obediència
Tenim y vé per herència
Que'l qui es nat ha de morí,
Cristo volgué redimí
Tot es llinatge catíu,
L'Escriptura clá mos diu
Que tan sòls per salvarmós
Va patí y morí gustós,
Va morí perqu'era viu.

Si Cristo Nòstro Señó
Conta à Deu hagué de dá
Còm mos podèm escapá
D'aquesta obligació,
Vé obligat el pecadó
Y ja may pòt refugí,
Que per fòrsa ha d'obeí
Lo que Deu té decretat,
Morirá el qui haja nat
Axò es el nòstro camí.

B.

VIII.

Jovensans, mirau al Cèl,
Y després dau una uyada
A n'aquest mon tan faèl,
Y qu'à tothòm tant agrada:
Tench sa vista embabayada
D'els embuys que veitx aquí;
Y seguint aquest camí,
Jò cantava aquestes còses
Y escoltant sos mèues glòses
Un hòmo se va morí.

Si en el mon veys cap vegada
Algun pòbre jamegá,
Y à sa séua espòsa amada
Amb sos infantons plorá,
Demanant un tròs de pá;
Y aquell pare que no viu
S'en va à un hòmo y li diu
Dam es doblés ó la vida;
Jò respondré de seguida
Perque tenia motiu.

El qui es nat ha de morí;
Axò es sa nòstra planeta;
Y Deu en sap bé la neta
D'els anys qu'haurèm d'está aquí.
Jesucrist volgué morí,
Fent sa vida de captiu;
Puis ningú té cap motiu
De queixarsé de la mòrt,
Ha d'essé es nòstro conhòrt,
Se morí perqu'era viu.

'Vuy dormim, demà vetlám,
'Vuy contents, demà están trists;
Y penosos y afligits
Aquesta vida passám.
Pregunt: ¿perquè desitjám,
Replegats doblés tení,
Si tan mateix en morí
Sabèm qu'els hem de deixá?
Y Deu mos digué ben clá
Axò es el nòstro camí.

1.

SENTENCIA DEL SALVADÓ.

(Traducció del castellà al mallorquí per un RONDAYÉ.)

En l'any desèt de Tiberio César, Emperadó romá y de tot el mon monarca invictíssim, en la Olimpiada 121, edat vintiquatre, y de la creació del mon, segons es número y conta d'els Hebrèus quatre vegades 1147; de la propagació del impèri romá l'any 73; del rescat de la servidumbre de Babilonia el 430, y de la restitució del impèri sagrat el 497; essent Còsuls del Pontífice romá Lúcio Puano y Marcio Sansiso, Procòsuls del invicto Valerio Palestino, Governadó públich y de Judea y Regent y Governadó de la Ciutat de Jerusalèm Flavio IV, es séu President gratíssim Pòns Pilat, Regent de la Baixa Galilèa herodiada; Antipatriarca y Pontífice del Sumo Sacerdòci Anás y Cayfás; Ales Maelo, Maestre del Temple; Rabahám Ambel, Centurió d'els Còsuls romans y de la Ciutat de Jerusalèm, Quinto Cornelio

Sublimio y Sexto Pompilio Rufo, als 25 de Mars.

«Jò, Pòns Pilat, representant del impèri romá en el palau de Larchi, nòstra residència; dich, conden y sentencihi à mòrt à Jesús, anomenat *Cristo Nazareno*, de la turba de Galilèa, hòmo sediciós de la Lley mosaica contra el gran Emperadó Tiberio César: detemin y pronuncihí; en rahó à lo dit, que sufreixca la mòrt clavat à sa creu, à usansa d'els reos, perqu'havent congregat molts d'hòmos richs y pòbres, no ha cessat de moure tumultos per tota Galilèa, fingintsé fíy de Deu y Rey d'Israel, amenassant la ruina de Jerusalem y del Sagrat Impèri, y negant es tribut al Cèssar; havent tengut s'atrevimment d'entrà en palmes y en triunfo acompanyat de la turba, còm à Rey, dins de la ciutat de Jerusalèm à n'es Temple Sagrat.

«Per tant, mán à n'es méu Centurió Quinto Cornelio, que condueixca públicament per la ciutat de Jerusalèm à n'aqueix *Jesús Crist*, amarrat y assolat, vestit de púrpura y coronat d'espines punxentes, amb sa pròpia creu à n'es còll, perque serveixca d'ecsemple à tots els malfactors, y que dugui amb ell dos lladres homicides: tots els quals sortiran per sa Porta Giancaròla, anomenada avuy Antoniana, y aniran fins à sa muntanya d'els malvats que s'anomena Calvari, ahont crucificat y mòrt, qued es séu còs en la creu perque serveixca d'espectacle y ecsemple à tots els criminals; y en dita creu se li posará el signent lletrero en tres llengos, hebrèa, grega y llatina: en hebrèu, *Jesus aloi olisidín*; en grech, *Jesus Nazarenos Basileus ton Judaion*, y en llatí, *Jesus Nazarenus Rex Judeorum*.

«Manám axí mateix que ningú, de qualsevòl classe que sia, no s'atreixca temerariament à impedí aquesta justícia per jò manada, administrada y seguida amb tot rigó, segons els decrets y lleys d'els romans y hebrèus, baix la pena en qu'incurreixen els qui es rebèlan quantre s'Impèri.

«Confirman esta sentència per les dotze tribus d'Israel: Raban, Danièl, Raban II, Joan Beciar, Berbas, Isabec, Precidad.—Per el Sumo Sacerdòci: Raban, Júdas Concasalon.—Per los fariseus: Rolian Simon, Daniel, Braban, Mordagin, Bonsertasslis.—Per l'Impèri y President de Roma: Lucio Sirtilio, Amostro Silio, Notari públich del crímen.—Per los libres: Nastau Reotennan.»

Es còpia de la sentència que doná Pilat quantre Cristo Nòstro Señó; la queva essé trobada en la Ciutat de Aguilá (Abruzzo) à devés l'any 1580, entre ses ruines d'un temple, à dins d'un tubo de ferro.

* *

EL DIVENDRES SANT.

~~~~~
Triste es sortida l' auba;
Son estel sens claror,
Pareix que molt trist plòra
La mòrt de son Señor.

Los aucellets no piulan,
Les flòrs totes mosties,
Ja no perfuman s' ayre
Còm fan els altres dies.

Tot l' Univers en massa
Duguent vestit de dòl,
Pareix estrella fosca
Sense la llum del Sòl.

Los sacerdots, les Vèrges,
¡Que dich!... tot cristià
De Deu les amargures
Avuy sòl contemplà.

Es cant que dins l' Iglesia
Funest se sòl sentí,
Recòrda lo martiri
De Cristo quant morí.

Ses músiques quant tòcan
Es amb un sò escardat;
Còm á jamechs que surtan
D' un còr atribulat.

Los ninets vestits d' angels
Mòstran amb gran dolor;
La creu y los martiris
Del Martir de s' amor.

Los àngels de pau plòran
Amb plant desconsolat
Anant tots al entèrru
Del Deu tot caritat.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Dijòus à les nòu y un quart des vespre, desde una finestra d' es carré d' els Hostals amollaren una mocadorada de cenrada humida que va caure de plé en plé demunt un pòbre infant de 9 anys qu' anava amb sa mare, deixant desfigurat aquell ninet y tota tacada à sa mare. Cercaren un Municipal per mostrarli aquell elzà y no 'l trobaren.

Aquesta hora per paga es malahida perqu' encara no es d' els serenos y còm que ja no sia d' els Municipals.

Sa policia de Palma es lletra mòrta perque may fan pagà cap multa per aquesta casta de faltes, y no seria mal d' en tant en quant qualche escarment.

* * *

Diuen qu' enguany no es estat any de taronges. Ja se coneix amb ses cloveyes d' els carrés, però axí mateix aquestes abundan y perillan llenegades y desviaments de pèus y caygudes còm sòlen succehí cad' any per sa primavera. Pro-

curau mirá en tèrra y no poseu es pèu demunt cap cloveya.

* *

Es Mars pigues y barts, diu s' adagi; però enguany n' hi ha de malahits. Ja sabèm de dues persones que se son mòrtes de resultes d' un bart, qu' es una còsa que ningú en fa cas. Per lo mateix en tenirne cap avisau totduna es metge. Aquest mal sòl prevení d' una picada d' un animalet petit còm per ecsemple un marfuy; y seria convenient qu' els facultatius estodiassen aquesta qüestió.

* *

Sa processó que sortirà demà decapvespre, dia del Ram, à les 3, de s' Iglesia nòva de s' Hostalet, sera à n' es pareixe molt solemne y concorreguda, perque mos diuen qu' hey haurà convidats y caperutxes, y música, y que s' han de tocà unes marxas fúnebres compòstes apòsta per dit acte per un Professó, que no'anomenám per no ferí sa séua modestia.

Es curs de sa processó sera el sigüent: Es primé sermó y primera estació se farà dins l' Iglesia, sortirà sa processó y anirà à cercà es carré més pròp de Son Fortesa, prendrà cap el carril, seguirà p' es carré de Son Costa y després p' el primé carré del Hostalet seguint fent esses p' els altres carrés fins à tornà à l' Iglesia en la qual se dirà el derré sermó.

Després de sa processó se farà amb tota solemnitat s' adoració de les cinch llagues y se cantarà després un *Miserere* nòu, acompanyat d' armònim y piano qu' ha estat compòst apòsta per aquest acte per un Professó acreditat que tampòch podèm anomená.

Tots els veynats de s' Hostalet están d' enhorabòna, perque no hey mancara gent à veurerle, y aquesta animació donara vida à n' aquell nòu caserío que prest, si Deu ho vòl y es Govèrn, sera una part de la Ciutat.

PENSAMENTS.

Sa mansuetut, sa dulsura y sa caritat, son ses millós armes per conquistá el còr d' els nostros germans.

Molts d' elògis vos podrán fé de sa vida honrada y virtuosa; però no vos formarèu una idèa ecsacta d' ella, si no la practicaeu.

¿Volen viure sempre alegres y conformats? Ydò no vos mireu may els qui están mes amunt que vòltros; mirau quants n' hi ha que se conformarían amb so vòstro estat, si poguessen arribarhi.

Quant no hey hagués ningú que castigás sa maldat, ja li bastaria per castich, es crit espantós de sa consciència.

Uns d' els mèdis millós per no fé bancarròta, es procurá sempre gastá de sa ganancia, y may de sa sustancia.

No hey ha còsa per aspre que sia, que no se suavis amb sa costum.

Aquells qu' estan agafats per un mal hàbit ó costum, son còm els molins de vent; mòlen de qualsevòl part, maldeament no tengan grà que mòldre.

Aquell que fa una òbra bona sens esperá recompensa de ningun homo, es segú que la fa purament per Deu.

Sa matèria y s' esperit son còm els plats d' unes balansas, tant còm una puja s' altre devalla.

N' hi ha molts que son bons en teoria, però no son tants els qui heu son en sa práctica.

No s' ha d' agraviá may à n' els bons perque no s' ho mereixen, ni à n' els dolents perque mos esposám à essé víctimes de ses séues venjances.

S' amistat falsa converteix els favors amb escuses, s' amistat verdadera converteix ses escuses amb favors.

Els favors y beneficis que feym à nostros pròcsims son còm ses llevors que sembrám, encara que no totes naixquen, lo augment y bòn desarrollo de ses bones, mos resarseixen y recompensan sa falta de ses dolentes.

MESTRE GRINOS.

De part del Ignorantísim Cobradó de ses suscripcions del setmanari L' IGNORANCIA se fa present à n' es públich, que tots els suscritós que no tengau pagat més qu' es primer trimestre del present any, acudeixcan à renová sa séua suscripció abans de Pasco; ó sinó, arregladament à sa nòta que va en cap del setmanari, sufrirán el perjuy de no rebre es periòdich fins havè donat compliment à dit pago.

CUENTOS MALLORQUINS

D' EN PERE D' A. PENYA.

Se baratan amb dues pessetes á sa llibrería de sa Viuda y fíys d' En Pere J. Gelabert, Pas d' en Quint, n.º 19.—Hey ha rebaixa de prèus p' els qui en prenen molts.

Qualsevòl que vulga comprá un ò més toms de L' IGNORANCIA pòt dirigirse à sa Direcció de aquest setmanari.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 29 de Mars.

SANT QUINTIN Y SANT EUSTASI.

Dia del Ram.

Coranthòres.—Acaban à la Misericòrdia; y à les 3 des capvespre comènsan à Santa Eulàlia dedicades à Nòstra Señora del Confaló.

Funcions.—A totes ses iglesies la bendició d'els rams y palmes, cant de la Passió, y solemnes ofis. A la Concepció veneració de la Santa Fas.

Correus.—En surt à les 7 per Alcudia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicante.

Costums.—Els catòlics renòvan ses palmes y ram d'olivera d'els balcons.—Sòlen fersè p'els pòbles ses processons d'els dotze sermons.—Fira de juguetes à la Rambla de Ciutat.—Costums de regalà y menjà rollos

Efemerides.—1782. Quant volian fé sa processó del Entèrro, à la Seu, arribaren al pòrt de Mallorca pròp de 50 barques carregades de inglesos prisioners de Mahó.

Temps.—Bòn temps y sequedat.

Signes.—Es sòl en Aries y sa lluna en Virgo.—Els nins que neixerán avuy serán uns hòms de totes prenes per lo bòn; y ses nines bones de fé enfadà.

Dia 30. Dilluns Sant.

SANT JUAN CLIMACH, ABAD.

Coranthòres.—Segueixen à Santa Eulàlia.

Funcions.—Ses pròpies de la Setmana Santa.

Correus.—A les 7 del matí sòl arribà el de València y à les 9 es de Mahó per Alcudia. A les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Costums.—Antigament el Convent de Sant Francesch solia fé una solemne processó amb caperutxes predicant els dotze sermons. A cada punt ahont corresponia fé sermó hey havia una capelleta amb lo pas de l'Estació.

Efemerides.—1752. Morí lo Il·tre. Sr. Dr. Don Salvadó Artigues Pvre. Canonge Penitencier de la Seu de Mallorca, Calificador del Sant Ofici, Ecsaminador Sinodal, Excatedratiè de l'Universitat Luliana, Hòmo molt eminent y devòt de la séua obligació puis los més dies a les 5 del matí ja seya al confessionari.

Temps.—⊕ Lluna plena à les 4:54 del capvespre.—Eclipse parcial de lluna desde les 3 à les 6 des capvespre. Sa lluna no sortirà fins à les 7, per axò nòltros no 'l podèm veure.—Es temps segueix bò encara qu'amb niguls.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Libra.—Els nins nats avuy serán alegres y xátteres; y ses nines deveritdes.

Dia 31. Dimars Sant.

SANT AMOS PROFETA Y SANTA PETRA.

Coranthòres.—Segueixen à Santa Eulàlia.

Funcions.—Ses pròpies del dia.

Correus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.

Costums.—Sa processó d'avuy la feyan els Caputxins, portant ses caperutxes els mistèris de la Passió qu'els frares tenfan coleccionats apòsta. Derrera hey anava un sacerdot vestit de Nazareno coronat d'espines y amb sa creu al coll que tenia també un Simon Cirinèu que li ajudava, tal com se fa ara per ses viles.

Efemerides.—1752. Nevada general y fa tal fret que no se pòt anà per Ciutat.

Temps.—Serà fàcil qu'hey haja bòyres.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Libra.—Els nins nats avuy serán rahonés; y ses nines franques.

1 d' Abril. Dimecres Sant.

STA. MARIA EGIPCIACA Y SANT VENANCI

(No se pòt menjà carn.)

Coranthòres.—Acaban à Santa Eulàlia.

Funcions.—Ses del dia y el fas es decapvespre en les iglesies. A l'Hospital s'abaixa el Sant Cristo de la Sanch à dios l'Iglesia

Correus.—A les 5 arribà d'Ervissa y d'Alicant y à mitx dia de Barcelona y Alcudia. A les 5 surt per Alcudia y Mahó.

Efemerides.—1756. En el convent de S Francisco han comensat à cantà en sòlta d'ordre del Papa.

Temps.—Diptós, amb tendències à bò.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Libra.—Els nins que neixerán avuy serán bòn matamàtics; ses nines rabioses.

Dia 2. Dijòs Sant.

SANT FRANCISCO DE PAULA FUNDADOR

(No se pòt menjà carn.)

Funcions.—A la Seu el Lavatòri d'els dotze apòstols y bendició d'els òlis. A ses paròquies y demés iglesies ses de la Casa Santa.

Correus.—A les 9 sòl arribà el de Mahó, y à les 4 des capvespre surt es de València.

Costums.—La gent visita els Monuments. Ses campanes no tòcan ni els carros transitan.—Es decapvespre surt sa processó del Sant Cristo de La Sanch que sòlessà molt lluhida y concorreguda.

Efemerides.—1775. Orde del Consell perque tots los Patrons de beneficis los dotassen dins el termini de 40 dies fins que tenguessen 70 lliures de renda, netes de tot carrech.

Temps.—Pinta variable.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Escorpió.—Els nins nats avuy serán bòn per consejés; y ses nines traydores.

Dia 3. Divendres Sant.

SANT BENET NEGRE CONFESSÓ.

(No se pòt menjà carn.)

Funcions.—A la Seu el Devallament, Stabat y Entèrro. A Sant Felip Neri, Santa Eulàlia y altres iglesies ses Tres hores. A Sant Nicolau la Soledat de Maria.

Efemerides.—1767. Expulsió d'els Enagistes d'ordre de Càrlas III.

Temps.—Se pòsa bò, encara qu'hey haja vents varios.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Escorpió.—Els nins qu'avuy neixerán serán bòn per comedians; ses nines caperudes.

Dia 4. Dissapte Sant.

SANT ISIDORO ARQUEBISBE DE SEVILLA

(No se pòt menjà carn.)

Funcions.—Les llargues del dia à ses Parròquies.

Correus.—Arribà à les 7 es de Barcelona.

Costums.—Avuy ses families maten s'añell y fan ses panades.—Quant tòcan campanes els nins resan un Crèdo y se rentan sa cara; els atllòs desparan escopetades.—Es solpàs va de casa en casa benehintlès.

Efemerides.—1756. Ha vengut una barca de Menorca que passa à Gibraltar y du 16 judies y 8 judíos judeisans, qui buydan de Menorca à causa que temen qu'els francesos no vajan à sitià Mahó ó Ciutadella.

Temps.—Bò del tot per cantà glòria.

Signes.—Es sòl en Aries; sa lluna en Sagitari.—Els nins qu'avuy neixerán serán desconfiats; y ses nines afables.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—En sa Corema no's sent repicà SEMBLANSES...—1. En que té pom.
2. En que té fons.
3. En que té forats.
4. En que pega esclats.

XARADA.—Re-fel.
PREGUNTA.—El manlleuà doblès à tornà per Pasco.

CAVILACIÓ.—Sbert.
FUGA.—Madóna, l'amo m'encio, si no heu cuynat que cuynau que per ventura tendreu els segadors à mitx dia.
ENDEVINAYA.—Sa Corema.

GEROGLIFICH.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un clau à una caperutxa?
2. ¿Y una caperutxa à n' es matrimoní?
3. ¿Y una caperutxa à una beata?
4. ¿Y una caperutxa à una cana'lobra?

XARADA

Ma primera agrana bé
ma darrera es festa gran;
que per molts es somiada
y vé una volta en l'any.

PREGUNTA.

¿Qui es aquell que continuament dú corona,
barba llarga y espueses?

ETNECIV LAUCSAP.

CAVILACIÓ.

TONI SEM

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

S nt .nt.m. v. p.r.m.
s.n.nt .n. c mp.n.t.
y .mb s. s... g.t.r.r.t.
t.ts l.s p.x.s f. b.ll.

REDEMESES.

ENDEVINAYA.

Dingo dango va estufat,
trenta mil que van amb ell,
tots van vestits de vermey
fòra en dingo dango vey.

UNA FADRINA CASADA.

(Ses solucions dissapte qui vé si som oius.)

28 MARS DE 1885

Estampa de sa Viuda y fays d' En P. J. Gelabert